

Васкршна посланица 2012. године

Пише: СПЦ

субота, 14 април 2012 15:20

Васкршна посланица СПЦ 2012. године

Српска Православна Црква својој духовној деци о Васкрсу 2012. године

ИРИНЕЈ

по милости Божијој православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свима синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав вечне истине, наде и љубави:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ово је дан који створи Господ,

обрадујмо се и узвеселимо се у њему!

(Пс 117,24)

Васкрсење Христа и Спаситеља нашег је, браћо и сестре и сва наша духовна децо широм

васељене, „Празник над празницима, и Славље над слављима“ – Чудо над свим чудима и Дар над свим даровима, који је Свемогући Бог, у Својој неизмерној милости и љубави, даровао роду људском. У овом Дару се налазе сви дарови; у овом Благослову сви благослови – како овде на земљи, тако и на небесима (ср. Еф 1,3).

Васељена је озарена лучом светлости Божје истине, а човечанство је испуњено великом радошћу, као највећим благом коју нам са неба шаље Божје Провиђење.

Оно што су древни пророци и Богом надахнути људи пре много хиљада година пророковали, и изабраном народу Божјем саопштили, догодило се јавно, величанствено и славно пред лицем многобројних сведока и очевидаца (ср. 1. Кор 15,4–8).

„Васкрсни, Господе, суди земљи!“ (Пс 82,8) – записао је Пророк Божји; а ми, ево после толико векова, певамо ту исту песму, знајући да се она управо односи на Христово Васкрсење.

Васкрсење потврђује да је човек створен за вечност, за бесмртност, а не за пролазност.

Свети Апостоли, видевши Његов празан гроб, посведочили су својим животом оно што су чули, видели и рукама својим опипали (ср. 1. Јн 1,1), радосно и неустрашиво објављујући Христово Васкрсење људима Јерусалима и Палестине (ср. Дап 4,20). И они су, са Женама Мирносицама, били први весници да је Спаситељ света, Својом голготском жртвом и Својим славним васкрсењем, отворио роду људском врата Царства Божјег „у којем се милост и истина сретеше, а правда и мир пољубише“ (Пс 85,11).

Васкрсење Христово није радост дата од овога света. Извор те радости је у доброты и љубави Божјој; и она носи печат вечности. Њено постојање и њено трајање не зависи од воље и власти људи, већ од свемогуће воље и силе Божје. Стога је Спаситељ и рекао ученицима Својим да ову радост нико неће узети од њих (ср. Јн 16,22).

Својим славним васкрсењем Спаситељ нам је даровао живот вечни (ср. Рим 6,23) и радост вечнога живота, јер је „Христос устао из мртвих, те постаде првенац оних који су

умрли“ (1. Кор 15,20) – радост, јер је жртва за наше спасење принета на Крсту, и ми смо на слободу позвани (ср. Гал 5,13); радост, јер смо Пречистом Крвљу Спаситеља нашег очишћени од прародитељског греха (ср. 1. Јн 1,7); радост, јер кроз Васкрслог Христа улазимо, руковођени Духом Светим, „у радост Господара својега“ (Мт 25,21).

Васкрсењем Христовим извршила се тајна искупљења рода људског од греха и смрти. Ова нова Пасха Господња открива нам истину да смо прешли из смрти у живот (ср. Јн 5,24); и да Христос остаје са нама у све дане до свршетка века (ср. Мт 28,20).

Кад знамо да је Господ са нама и у нама, треба Њему и да се обратимо, Њему своју тугу и муку да исповедимо. Он ће нас утешити, ојачати и кроз овоземаљски живот водити. Чувајмо тај Божји дар у себи и пазимо, децо наша духовна, да Господа не увредимо каквим грехом.

Из љубави према Њему, не допустимо да нас упрљају наши греси. Кад нас непријатељ нападне, попут Апостола Петра, завапимо: „Господе, спаси ме!“ (Мт 14,30).

Разуме се, у животу ћемо доживети многе невоље, неправде и жалости. Али знајмо да Господ – уколико смо са Њим – и највећу жалост претвара у радост, јер је рекао Својим ученицима и Апостолима: „У свету ћете имати жалост; али не бојте се, Ја сам победио свет“ (Јн 16,33).

Богочовек је и сâм за живота доживео много жалости, патњи и страдања. На Велики петак десио се највећи и најстрашнији обрачун у свеопштој историјској борби између добра и зла, између истине и неистине, између живота и смрти.

Најтајанственије питање које поставља сваки човек, а које је још пре неколико хиљада година поставио Праведни Јов, гласи: „Кад умре човек, хоће ли оживети?“ (Јов 14,14). Пред овим вечним питањем и највећи умови света сагињу главе и ћуте. А ми Хришћани знамо смисао нашег живота, и имамо нашу наду – а наша нада је у Васкрслом Господу. „Ја сам васкрсење и живот; који верује у Мене ако и умре живеће“ – рекао је Спаситељ света (Јн 11,25).

Негде је записано да човек почиње да умире истог дана када се и роди. Али почиње да истог дана васкрсава за живот вечни када прима Христа као свога Спаситеља и Господа, то јест, када почне живети животом по Христу.

Да бисмо јеванђелски живели, драга браћо и сестре, потребно је да се наоружамо свеоружјем Божјим, да се обучемо у оклоп правде (ср. Еф 6,13–14); а поврх свега тога, да се обучемо у љубав, која је свеза савршенства (ср. Кол 3,14).

„Ово вам заповедам“ – каже Благи Христос – „да љубите једни друге“ (Јн 15,17); „По томе ће сви познати да сте Моји ученици ако будете имали љубав међу собом“ (Јн 13,35); „Од ове љубави нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје“ (Јн. 15,13); „Као што Отац љуби Мене, и Ја љубим вас; останите у љубави Мојој“ (Јн. 15,9).

Ето какву нам је заповест оставио Христос. Ни један законодавац, ни један мудрац овога света, није могао измислити савршенији и благодотворнији закон: јасан, једноставан, користан и свуда применљив. Овај закон је основ живота, тамо где нема љубави влада мржња, зло, порок, грех, хаос, завист, злоба, освета, уништење живота.

Овај Христов закон је свакоме достижан: ученом и неученом, богатом и сиромашном, здравом и болесном, силном и немоћном, генију и неписменом, старом и младом.

Својим славним Васкрсењем Спаситељ је, у исто време, открио и непоклебивост и животворност Своје Свете Цркве на земљи, у којој живи и дела Дух Свети. Она је живи организам Бога и Спаса нашега, Који се лично пројављује у Светој Литургији кроз Свету тајну Причешћа, јер Црквом управља и руководи Дух Свети, а не дух овога света.

Сви ми крштени и просвећени Духом Истине постали смо чланови Цркве Христове.

Зато, сваки од нас силом вере дане нам од Бога, може да каже: „Све могу у Христу, Који ми моћ даје“ (Фил. 4,13), непрестано питајући: какав сам ја члан Цркве Христове? Да ли сам послушан својој Цркви која ме учи добру, честитости, светости и племенитости; учи и мене и децу моју?

Својим Васкрсењем Христос сједињује с нама наше миле и драге, живе и преминуле у Православној вери. Њиме знамо и осећамо да су они са нама и ми са њима спојени нераскидивим везама у вечној љубави Божјој.

Овај велики дан, свети дан, дан Васкрсења Господа нашега Исуса Христа, својим значењем, својом поруком и поуком обавезује све нас да своју веру православну чувамо и правилно је исповедамо. Обавезује нас да изнад свега – у сваком човеку, и у себи самима – чувамо људско достојанство. Јер је Син Божји узео на Себе грехе свега света, пострадао и васкрсао, да би све људе учинио синовима Божјим (ср. Еф 1,5).

Овај Празник нам налаже да свој живот проводимо у пуном осећању одговорности. Дужности које обављамо – било да смо у дому, у пољу, у фабрици за машином, као учитељи и васпитачи, као свештенослужитељи и проповедници Истине, као државници и челници овога народа, да их обављамо ваљано и одговорно. Увек у име Бога Који нас је задужио да љубављу и жртвом искупљујемо време свога живота, при том чувајући се да нико због нас не заплаче и не буде жалостан. Благодарјећи Васкрслем Господу, свака невинно проливена суза човечја сачувана је у недрима Богочовека.

Стога, децо наша духовна, чувајте у љубави тајну живота коју је установио и осветио Сâм Бог. Ово ради благостања и угледа нашега, ради наше деце – највећега блага, због којих живите и радите. Искрена верност и узајамно праштање да не изостане.

Поштујте и чувајте светињу хришћанскога брака, јер је она основ узвишене, здраве и честите породице. Чедоморство, највећи злочин овога века, као куга се шири у нашем народу. Страшно је и помислити да пола милиона нерођене деце сваке године бива лишено живота, не угледавши светлост света. Супружници, имајте на уму речи Господње: „Не убиј; јер ко убије, биће крив суду“ (Мт 5,21).

Поздрављамо наше мајке, које љубављу даноноћно бдију над колевкама своје деце, на овај велики дан радости и живота. Поздрављамо болесне, презрене, понижене и утамничене; поздрављамо све трудољубиве и раднике, путнике и намернике; учитеље и оне који се уче; поздрављамо ктиторе и приложнике, неимаре и задужбинаре. За прогнане и изгнане са својих огњишта са вером и надом молимо се, да Бог обрише сваку сузу са лица њихових (ср. Отк 7,17). Непрестано се молимо Васкрслем Христу за нашу

Васкршна посланица 2012. године

Пише: СПЦ

субота, 14 април 2012 15:20

браћу и сестре на Косову и Метохији. Молимо их да никада не клону духом и да остану верни својој Православној вери на свом и нашем прадедовском огњишту.

Износећи пред вас, драга браћо и сестре, значај Светог Васкрсења Христовог за васцело човечанство, у очинској љубави, молимо вас да здраво и трезвено пазите на догађаје и време у коме живимо. Разликујмо добро од зла, привремено од вечног, непропадљиво од пропадљивог.

Молимо се Васкрсом Господу да Његово Васкрсење доживимо као своје сопствено васкрсење и избављење од духовних и моралних болести и искушења сваке врсте!

Нека све вас у Отаџбини, вас у расејању као и све људе добре воље, обасјају светли зраци Христовог Васкрсења.

„Не бојте се, Ја сам победио свет. Ја сам васкрсење и живот, и сваки који вјерује у Мене, ако и умре, живјеће”, сведочи нама за наук Васкрсли Господ.

Христос васкрсе!

Ваистину васкрсе!

Дано у Патријаршији српској у Београду, о Васкрсу 2012.

Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом:

Архиепископ пећки,

Митрополит београдско-карловачки

и Патријарх српски

ИРИНЕЈ

Митрополит загребачко-љубљански **ЈОВАН**

Митрополит црногорско-приморски **АМФИЛОХИЈЕ**

Митрополит дабробосански **НИКОЛАЈ**

Епископ шабачки **ЛАВРЕНТИЈЕ**

Епископ зворничко-тузлански **ВАСИЛИЈЕ**

Епископ сремски **ВАСИЛИЈЕ**

Епископ бањалучки **ЈЕФРЕМ**

Епископ будимски **ЛУКИЈАН**

Епископ канадски **ГЕОРГИЈЕ**

Епископ банатски **НИКАНОР**

Епископ новограчаничко-средњезападноамерички **ЛОНГИН**

Епископ источноамерички **МИТРОФАН**

Епископ жички **ХРИЗОСТОМ**

Епископ бачки **ИРИНЕЈ**

Епископ британско-скандинавски **ДОСИТЕЈ**

Епископ бихаћко-петровачки **ХРИЗОСТОМ**

Епископ осечко-пољски и барањски **ЛУКИЈАН**

Епископ средњоевропски **КОНСТАНТИН**

Епископ западноевропски **ЛУКА**

Епископ тимочки **ЈУСТИН**

Васкршна посланица 2012. године

Пише: СПЦ
субота, 14 април 2012 15:20

Епископ врањски **ПАХОМИЈЕ**

Епископ шумадијски **ЈОВАН**

Епископ славонски **САВА**

Епископ браничевски **ИГЊАТИЈЕ**

Епископ милешевски **ФИЛАРЕТ**

Епископ далматински **ФОТИЈЕ**

Епископ будимљанско-никшићки **ЈОАНИКИЈЕ**

Епископ захумско-херцеговачки **ГРИГОРИЈЕ**

Епископ ваљевски **МИЛУТИН**

Епископ рашко-призренски **ТЕОДОСИЈЕ**

Епископ нишки **ЈОВАН**

Епископ западноамерички **МАКСИМ**

Васкршна посланица 2012. године

Пише: СПЦ
субота, 14 април 2012 15:20

Епископ горњокарловачки **ГЕРАСИМ**

Епископ аустралијско-новозеландски **ИРИНЕЈ**

Епископ крушевачки **ДАВИД**

Епископ умировљени захумско-херцеговачки **АТАНАСИЈЕ**

Викарни Епископ хвостански **АТАНАСИЈЕ**

Викарни Епископ јегарски **ПОРФИРИЈЕ**

Викарни Епископ моравички **АНТОНИЈЕ**

Викарни Епископ липљански **ЈОВАН**

Викарни Епископ ремезијански **АНДРЕЈ**

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски **ЈОВАН**

Васкршна посланица 2012. године

Пише: СПЦ
субота, 14 април 2012 15:20

Епископ полошко-кумановски **ЈОАКИМ**

Епископ брегалнички и мјестобљуститељ

Епархије битољске **МАРКО**

Викарни Епископ стобијски **ДАВИД**

(НСПМ)